

Kracht naar Kruis

STICHTING EVANGELISEREND LECTUURFONDS VOOR CHRONISCH ZIEKEN EN OUDEREN

no. 3 • November 2018 • 76ste jaargang

MEDITATIE

Schatrijk

"Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus" 1 Korinthe 1 : 30

U bent in Christus Jezus, schrijft Paulus. Hij had kunnen schrijven: u bent een Jood. Ook had hij kunnen zeggen: u bent een Griek. Want over beiden gaat het in deze stad. De ene groep wilde vooral wonderen zien. De anderen wilden alles beredeneren. Zo was er voor Joden en ook voor Grieken geen plaats voor Christus. Er is echter een wonder gebeurd. De prediking van het Evangelie is ook in deze stad gezegend. Het Gekruisigde heeft het hart van zowel Joden als Grieken overwonnen. Omdat deze mensen zo welwillend waren > ze stonden beiden afwijzend tegenover Christus. Zo erg is het met een mens van huis uit, of je nu wonderen wilt zien of dat je alleen maar van je verstand uitgaat.

God heeft in Zijn grote genade het onedele uitverkoren, schrijft Paulus in vers 27. Alle roem is uitgesloten! Zo wil de apostel alleen maar roemen in God, zoals hij dit in het volgende hoofdstuk met nadruk uitspreekt. En zoals alle kinderen van God van harte zingen: Het is door U alleen, om het eeuwig welbehagen.

God heeft hen geroepen uit de duisternis, waarin zij verloren lagen, tot Zijn wonderlijk licht, zoals we in vers 36 lezen. Zij zijn sindsdien niet meer in Adam verloren, maar in Christus behou-

den. Zoals Noach in de ark gered werd van de ondergang, zo zijn zij in Christus, de Ark van behoud, terecht gekomen. Buiten Christus ben je verloren en ga je verloren. Buiten Jezus is geen leven! Maar in Hem ben je voor eeuwig behouden. In Hem ben je schatrijk. Want Hij is de Redder, die gekomen is om zondaars zalig te maken Hij rust niet eerder voordat al de Zijne in het Vaderhuis zijn gekomen. Hij is de grote Profeet, die leert wie God is en wie we zelf zijn. Hij is de enige Hogepriester, Die Zijn bloed gaf als offer voor de zonden. Hij is de eeuwige Koning, Die alle weerstand overwint en brengt tot vernedering voor God en tot overgave aan Hem en niet minder tot gehoorzaamheid. Zo is Hij de enige en volkomen Zaligmaker. Wie in Hem is, is schatrijk!

Maar dan gaat de apostel nog verder om de rijkdommen in Christus uit te stallen. Want wie deel heeft aan Christus, deelt ook in Zijn schatten en gaven. In Hem zijn al die schatten verborgen, verkondigt Paulus.

Hij is ons gegeven (hij schakelt zichzelf er bij in) tot wijsheid, tot rechtvaardiging, tot heiliging en tot een volkomen verlossing.

Het was soms maar moeilijk te beseffen dat we in de tijd van de herfst leven. Een lange tijd bleef het warm en er zijn vele records gebroken wat het klimaat betreft.

Toch gaat de tijd voort en de winter is in aantocht. God is trouw aan Zijn inzet en belofte dat de seizoenen elkaar blijvend zullen afwisselen. We hopen dat ook nu de dagen gaan korten, er gelegenheid zal zijn om ons blad te lezen. Geprobeerd is om ook deze keer een variatie aan artikelen te bieden. De Heere zegene het lezen en overdenken!

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur

Als het ons aan wijsheid ontbreekt, mogen we gaan tot Christus. Meer dan Salomo is Hij. Hij geeft deze wijsheid zonder enig verwijt, zegt Jakobus. Wijsheid voor het eeuwige leven en wijsheid om in deze wereld te leven. Wijsheid om als een wijze bouwer te werk te gaan. Wijsheid als de vijf wijze maagden om olie in de lampen te hebben om de bruiloftszaal binnen te gaan. Rechtvaardigheid, omdat niemand rechtvaardig is voor God. God schenkt aan de Zijnen in Christus rechtvaardig te zijn, zoals dit zo wezenlijk in zondag 34 van de Catechismus wordt beleden. En wie in Christus is, is niet alleen rechtvaardig voor God, maar tegelijk heilig, alsof je nooit zonde hebt gehad of gedaan. Alsof je Christus Zelf bent. En wie zo schatrijk is in Hem, mag ook getroost zijn dat Christus geschonken is tot een volkomen verlossing. Veel losgeld moet betaald worden om een enkel mens los te kopen en te bevrijden. Gods kinderen zijn niet losgekocht met zilver of goud, maar met het kostbaar bloed van Christus. Zo hoog was de

prijs, die Hij volkomen betaalde. Het is volbracht! Niet voor een enkel mens, maar voor al Gods kinderen.

In Christus zijn zij geborgen, in Hem schatrijk. De vraag is nu: zijn wij in Christus? Of buiten Hem? Kunnen we belijden: in Hem is ál mijn heil? Nu en voor eeuwig. Ik mag weten dat ik het eigendom ben van Christus. Ik ben in Hem! Dan ben je schatrijk. In Hem.

Ede

ds. J. van Amstel

Bestellen extra kerstnummers

Ook dit jaar is het weer mogelijk om extra kerstnummers te bestellen. U kunt dit doorgeven door een mail te sturen naar info@krachtnaarkruis.net. Het is een mooi (gekleurd) nummer om uit te delen in de kerk of in de verzorgingstehuizen voor kerst. We bieden het kerstnummer aan voor EUR 0,80 per stuk en EUR 5 verzendkosten.

Graag het adres vermelden in de mail en het rekeningnummer voor de facturatie. Wilt u uw bestelling doorgeven voor 5 december?

Bij voorbaat dank, namens de penningmeester.

Leren geloven (5)

*"Gedenk de Sabbatdag, dat gij die heiligt".
(Zondag 38 van de Heidelberger).*

Als wij niet wat met God "hebben" is de zondag vooral een probleem. Maar er is voor wie wat om Zijn dienst geeft geen vrolijker dag! De eerste en belangrijkste reden waarom wij een aparte dag van rust onderhouden, is dat God, nadat Hij alles gemaakt had, ook zelf heeft gerust. In Exodus 20 staat dat. Maar u zult het mij niet kwalijk nemen, dat ik de tweede reden, die van Deuteronomium 5, de ontroerendste vindt. Dat is een van de mooiste woorden, vind ik, in de Bijbel: "Opdat uw dienstknecht en uw dienstmaagd ruste, zoals u; want u zult gedenken, dat u een dienstknecht in Egypteland geweest bent". Het is moeilijk om in God niet te geloven, als je dit leest. God denkt aan het harde leven dat de mensen dikwijls hebben en aan hoe het op uw werk met u gaat. Nee, dan zeg je niet zo gauw meer als er iemand fijn eens even vrij heeft: "Laat hem werken!" Maar je gunt je personeel iets van de vreugde van het lichte leven. Luther nam het gebod van de rustdag heel geestelijk op. "De zondag is de preek", zei Luther. Daar bedoelde hij mee: "De zondag is, dat we het volbrachte werk van de Heere Jezus horen prediken en dat dat onze rust is". "Het leven van ons leven leeft; Christus leeft", dat is de rust. Dit gebod is om het te kunnen begrijpen een ingewikkeld gebod. Dat is omdat er een ceremoniële, een niet meer letterlijk te nemen, kant aan dit gebod zit; en omdat er een zedelijke, een blijvende, kant aan dit gebod zit. De ceremoniële kant is o.m. de hele stipte regelgeving t.a.v. wat je tot in de finesses mocht en niet mocht en dat het op de zaterdag is. Maar er is ook een blijvende kant.

De blijvende kant is, dat er een vaste dag om het geloof te oefenen is. Als je gelooft, is het elke dag zondag. Het is elke dag feest. Maar omdat wij zwak en vergeetachtig zijn, is die ene dag ons gegeven tot de oefening van het geloof. Dr. C. van der Kooij hoorde ik zeggen: "De zondag houden is naar de kerk gaan en horen bij Wie je hoort". Maar er wordt veel tegen dit gebod gezondigd. Houden wij deze dag in ere? Dat het om de zondag om de preek gaat, zullen wij wel niet ontkennen. Maar wij trekken er onze schoenen dikwijls niet meer voor aan. Als er niet wat anders is, houden wij de kerk nog wel zo'n beetje in ere; maar hoe dikwijls schuift er zich niet wat anders daar voor?" Onze in de week uitgesteld bezoeken gaan voor. Ons huiswerk gaat voor. Onze verjaardag gaat voor. Heel veel gaat er voor. Maar dan is de dag van God niet echt de dag van God meer. Want de zondag gaat voor! De belangstelling voor de tweede dienst m.n. neemt in onze orthodoxe kring af. Overall is het 's avonds in de kerk leger dan tien jaar terug. Op het huisbezoek durven we er al haast niets meer over te zeggen. Want we weten wel wat er dan komt. Men zou zomaar kunnen zeggen: "Waar staat dat in de Bijbel, dat je twee keer op een zondag naar de kerk moet? En die catechismus altijd!" Maar verhult die hoge toon niet, dat we maar zo weinig liefde hebben voor Gods huis en Gods dienst? Is het wettisch, dat wij deze dingen zeggen? Wij zijn aan het scrupuleuze van de Joodse opvattingen inderdaad

niet gebonden. Maar dat wil niet zeggen, dat er niet, om je aan het bijzondere van de zondag te blijven herinneren, een grote discipline moet zijn. Wees maar liever wat te streng dan te "los". Want u bent de zondag zo kwijt. Wat een rijkdom. God laat ons niet rusteloos maar jakkeren en sloven. Wij beginnen onze dagen met te rusten. Ons werk mogen wij vanuit de rust doen. Niet gestrest, maar ontspannen. Buiten Christus is je rust valse rust. Buiten Christus stel je jezelf gerust. Maar dat helpt niet. Dit alleen helpt: dat de Heere Jezus ons gerust stelt en ons onze zonden vergeeft. "Maar als je je hele leven vergooid hebt, krijg je dan ooit nog rust?" Tegen die ene moordenaar die ook heel zijn leven vergooid had, zei de Heere: "Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn!" Dat wij nooit meer denken, dat we het niet redden, daar loopt het op uit. Dat we nooit meer zoveel erge pijn te dragen hebben; dat we nooit meer tegen ons werk opzien, dat ligt in het verschiet. Dat is de eeuwige rust. Maar ook nu al is er

iets van die rust. "Dat wij al onze dagen rusten van onze boze werken". Dat staat centraal. Elke dag is het zondag. Elke dag is het feest. Dan is de zonde voor ons geen partij meer. Alle dagen, al hebben wij nog onze strijd met de zonde, dienen wij God. Wij doen ons werk in een zekere zorgeloosheid. Niet van ons werk hangt ons leven meer af; maar van wat de Heere Jezus deed hangt het af. Hier is het nog de rust niet. Wij zijn er nog naar onderweg. Maar in Christus is die rust er, middenin de onrust, toch ook al weer wel.

De heiligen ons voorgegaan,
hebben hier niets verworven,
maar zijn aan het einde van hun baan
als vreemdeling gestorven.
Maar zij geloofden dat Gods hand
die hen tot daar geleid had,
in 't beter, hemels vaderland
een stad voor hen bereid had.

Brandwijk
ds. J.A.H. Jongkind

Rondom het levenseinde

Bij het begraven

In deze tijd komt het meer dan eens voor dat mensen er van afzien om een overledene metterdaad te begraven. Van tevoren geeft men het aan dat men liever de kist boven aarde wil laten staan of hoogstens tot aan het maaiveld wil laten zakken. Als reden wordt opgegeven dat het zo naar, zo eng is. Zelfs als er allerlei verhullende middelen worden aangebracht. Begraven vindt men doodeng.

Een oordeel

Je kunt er wel inkomen dat mensen er tegen op zien om hun geliefde te begraven. Het graf laat ons zien wat wij ervan terecht gebracht hebben. Want door de zonde is de dood in de wereld gekomen en daarom ontkom je niet aan het graf.

Tenzij, en dat is wel heel erg, je geliefde nooit meer 'gevonden' werd en je niet eens kunt begraven. Dan zou je liever nog voor hem of haar een graf willen laten delven. Aan het graf staan is geconfronteerd worden met het oordeel van God over de zonde, want door de

zonde is de dood in de wereld gekomen. Daarom is het vreselijk om aan het graf te staan, zeker wanneer je zielsveel van de overledene houdt.

Een jong iemand begraven is helemaal ontzettend.

Het maakt ook diepe indruk wanneer je met een vader, die een klein kistje draagt naar het graf loopt en vervolgens dit kistje heel teer in een graf wordt gelegd.

Ook al barst je niet in tranen uit, je hele ziel huilt wanneer je dit meemaakt. En waarom zouden we niet in en in verdrietig zijn bij een graf, vooral als er zulke sterke banden zijn dat je nauwelijks definitief afscheid kunt nemen?

Wat zal het toch zijn wanneer op de nieuwe aarde geen begraafplaatsen meer zijn en je nooit meer aan een graf hoeft te staan! Ook om die reden kun je verlangen naar de wederkomst van de Heere Jezus.

We worden tot begraven geroepen en daarom zullen we als christenen dit ook metterdaad doen.

Wanneer familieleden in de gelegenheid zijn om de overledene naar het graf te dragen, spreekt daar teerheid uit.

Zo staan we aan een graf, als familie heel dichtbij.

Getuigen

Niet bij elke begrafenis kan getuigd worden dat iemand in de Heere is gestorven, omdat ook niet kan gezegd worden dat iemand in en met de Heere heeft geleefd. Het kan soms buitengewoon moeilijk zijn om iets te zeggen, wil je oprecht zijn. Nu geldt in de kerk het oordeel van de liefde. Maar als iemands leven nu niet getuigd heeft van de vreze des HEEREN en daar zelfs geheel mee in strijd was, is het dan maar niet beter er het zwijgen toe te doen? Als je zelfs het ergste moet vrezen, moet dit dan bij een graf uitdrukkelijk worden verwoord? In ieder geval kun je het Woord laten

spreken en dat is op zichzelf een getuigenis. Het levende Woord is het levenwekkende Woord. Hoe vaak is het niet gezegd? We kunnen wel getuigen van het echte leven dat in Christus Jezus is en hartelijk uitnodigen om tot Hem te gaan en in Hem te geloven.

In deze tijd valt het woord 'laagdrempe-
lig' nogal eens. Op een begraafplaats zijn geen drempels, ook al sluiten mensen zich af om iets over God te horen. Maar hoe vaak komt dit laatste niet voor, ook in kerkdiensten.

Op een begraafplaats zijn we volop in de gelegenheid om dicht bij de mensen te komen. Om in teerheid en tegelijk in alle ernst op te roepen om het léven te zoeken, nu het nog kan.

In veel gevallen horen buitenkerkelijken voor het eerst uit de Bijbel lezen en komen ze voor het eerst in aanraking met het evangelie. Jezus zegt dat Hij gekomen is om zondaars te zoeken en zalig te maken. Dit getuigenis moet klinken als een hartelijke en dringende uitnodiging tot het heil, tot de Heiland. Heerlijk is het wanneer van de overledene getuigd kan worden wie God voor hem of haar was en is. Troostrijk is het wanneer voluit geldt van hem of haar die zojuist begraven is: het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst. Wat kun je van daaruit laten zien hoe aantrekkelijk het leven met de Heere is! En van daaruit troosten én vermanen. Hoe meer troostwoorden gesproken kunnen worden, des te sterker kan gewaarschuwd worden voor het eeuwig verderf. Alleen wanneer je van de hemel kan spreken, is het spreken over de hel op z'n plaats. Vooral het getuigenis van Jezus Zelf is van betekenis: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Als we Hem aan het woord laten kunnen we indringend er toe oproepen: ga in door de nauwe poort op de smalle weg.

Belijden

Veel mensenwoorden aan een graf kunnen soms nog meer pijn doen en kwetsen dan menigeen vermoedt. Aan een graf passen in ieder geval geen lange toespraken, ook al zijn deze nog zo welgemeend. Zeg het later maar zelf aan de achterblijvende in een gesprek aan huis wat van belang is. Onder vier ogen komt het ook nog het beste over.

Als christenen hoeven we ook niet allerlei terminologieën bij een graf te gebruiken. Wanneer we met de kerk van alle eeuwen en in gemeenschap met de kerk van overal ons geloof belijden, spreekt dit voor zichzelf. En gaat daarvan niet een getuigenis uit in een omgeving die niet veel meer hoort over de heilsfeiten en over het heil dat daardoor wordt verkregen?

Zingen

Als het enigszins kan is het samen als christenen zingen bij een open graf een getuigenis op zich. Juist wanneer de overledene dit aangegeven heeft of wanneer de achterblijvende weten vanuit welk vers zoveel troost genoten werd, is het passend om op de begraafplaats te zingen. Wel is het van belang dat de aanwezigen de tekst van het te zingen lied in handen hebben. Ook als zij niet mee (kunnen of willen) zingen zal het niet nalaten indruk te maken. Daarom is de aanwezigheid van leden van de christelijke gemeente van eminent belang. In de eerste plaats om ons meelevens te betonen, maar niet minder om sámen te zingen. Zó kan het klinken: Geloofd zij God met diepst ontzag!

Als Paulus en Silas in de gevangenis zingen, lezen we: en de gevangenen hoorden naar hen.

Ede

ds. J. Van Amstel

Loflied

*Grote God, ik wil U loven,
prijzen, danken voor het Lam
dat door Uw gena' gezonden
voor ons naar de wereld kwam.
Eens zal ik U eeuwig loven,
wandel 'k aan de glazen zee.
Zing ik met Uw eng'lenkoren
't lied van overwinning mee.*

*Heerlijk Licht, zo hoog verrezen
leidend, sterkend aan mijn zij.
'k Heb geen angst, 'k hoef niet te
vrezes
want U stierf de dood voor mij.
Eens zal ik U eeuwig loven,
wandel 'k aan de glazen zee.
Zing ik met Uw eng'lenkoren
't lied van overwinning mee.*

*Wonderbaarlijk zijn Uw werken!
Dood en graf hebt U doorstaan.
d' Heil'ge Geest sterkt onze harten
om in 't Licht steeds voort te gaan.
Eens zal ik U eeuwig loven,
wandel 'k aan de glazen zee.
Zing ik met Uw eng'lenkoren
't lied van overwinning mee.*

*God, wat kan mijn hart verlangen
naar dat land, -nog onbekend-
waar geen zon en maan meer stralen
daar U zelf het Lichtpunt bent.
Eens zal ik U eeuwig loven,
wandel 'k aan de glazen zee.
Zing ik met Uw eng'lenkoren
't lied van overwinning mee.*

(Te zingen op de melodie van:
Lichtstad met uw paar'len poorten)
Jolanda Vlastuin-van Deelen,
gedichtensite.nl

De kracht van het gebed

Jacobus 5 : 16b

Als er in ons midden veel dingen niet goed zijn, dan zijn we allemaal geneigd tot klagen. We klagen over de situatie in de wereld en over onze eigen levenssituatie. Er zijn veel dingen die anders zijn dan wij graag willen, en we zoeken dan meestal de schuld bij anderen en gaan klagen. We voelen onszelf het slachtoffer van de omstandigheden of van andere mensen en we klagen daarover. Door te klagen plaatsen we onszelf in het middelpunt en maken we onszelf belangrijk. Jacobus vermaant ons echter om niet te klagen, maar om te bidden. Hij legt grote nadruk op het gebed en op de kracht van het gebed, dat uit het geloof voortkomt. Echt bidden wil zeggen dat we onszelf helemaal richten op de Heere en op Jezus Christus. Bij het gebed staan wij niet in het middelpunt, maar staat de Heere in het middelpunt. En dan gaat het in de eerste plaats om een vragen naar de wil van de Heere. Bij Jacobus gaat het hier dan in de eerste plaats om het gebed bij ziekte en hij roept ons op om ons bij ziekte te wenden tot de Heere om genezing en om hulp. We mogen ons met alles wat ons bezig houdt tot de Heere wenden en Hem vragen om Zijn hulp. Al onze lichamelijke en geestelijke noden mogen we aan de Heere voor leggen. Veel te weinig houden we rekening met de mogelijkheid van genezing op het gebed.

De Heere kan genezing geven als wij in het geloof bidden, al mogen we het nooit omdraaien en zeggen dat de Heere de genezing wel moet geven als wij maar genoeg geloof hebben en genoeg bidden. In de eerste plaats laat de Heere zich niet dwingen door ons en in de tweede plaats komt de genezing er niet door de grootte van het

geloof, maar alleen door Gods genade. En bij genezing werkt de Heere meestal door middel van de gewone middelen die er zijn, door middel van artsen en medicijnen.

Maar het feit dat de Heere niet altijd genezing geeft op ons gebed, en dat zeker niet altijd direct doet, mag ons er niet toe brengen om dan niet meer te bidden om genezing of vergeving. Heel sterk roept de Bijbel ons op tot het gebed, opdat we ons ook in het gebed aan de Heere zullen toevertrouwen naar lichaam en ziel. Het gebed kunnen we niet missen omdat we zonder het gebed ook het contact met de Heere kwijtraken.

Het gebed vermag veel, leert Jacobus ons. Op het gebed van gelovigen worden zieken genezen. Op het gebed komen zondaren tot bekering, op het gebed wordt de Heilige Geest uitgestort in de gemeente en komt er een vernieuwing van heel het leven. Het gebed vermag veel, en Jacobus wijst dan op Elia die om droogte bad. Er zouden vanuit de Bijbel nog meer voorbeelden te noemen zijn van de kracht van het gebed.

Het gebed vermag veel, ook in onze tijd. Op het gebed van de gelovigen kan de Heere een opleving van het geloof schenken, zodat alle doodsheid, dorheid en onverschilligheid verdwijnt en wij weergaan leven in de gemeenschap van Jezus Christus en mogen getuigen van Zijn wondere liefde waardoor zondaren behouden worden en mensen die onder het oordeel staan mogen leven vanuit de genade van God.

Als wij vanuit onszelf een vernieuwing tot stand moeten brengen dan kan er niets gebeuren en dan komt er niets tot stand. Wij kunnen het niet doen, daarvoor wijzen we te zondig en te schuldig. De Heere alleen kan het doen door de kracht van de Heilige Geest. Daarom wende we ons tot de Heere in het gebed en bidden wij bovenal om de Heilige Geest, opdat Die onder ons zal werken, opdat Die ook door ons zal werken, opdat ook wij een middel in Gods hand mogen zijn om anderen te wijzen op Jezus Christus en wij ten zegen mogen zijn voor andere mensen.

Het gebed van een rechtvaardige vermag veel. En een rechtvaardige dat is dan niet iemand zonder zonde of schuld, maar een rechtvaardige is een zondaar die het heeft ervaren dat Jezus Christus ook voor hem het oordeel heeft gedragen en de verlossing heeft bewerkt.

Als er vanuit het geloof gebeden wordt dan kan er op het gebed veel gebeuren. Het begin van alle handelen, juist ook in de dienst van de Heere, ligt niet in hetgeen wij doen of bedenken, maar ligt in het gebed tot de Heere, opdat wij gaan doen wat de Heere wil en opdat onze wil wordt gevormd door de wil van de Heere. Het echte gebed brengt ons ertoe dat wij gaan willen en wensen wat de Heere wil. Ook door het gebed kunnen wij de Heere niet naar onze hand zetten. Dat zouden we wel vaak willen; en als het dan niet gebeurt zoals wij graag willen dan zeggen we dat de Heere ons gebed niet heeft gehoord en keren we ons van Hem af. Maar dat is geen bidden, het gebed kan de Heere niet dwingen onze wil te doen.

Bidden is voor alles zich richten op de Heere en zich buigen voor Zijn wil. Zo heeft de Heere Jezus ons ook geleerd om te bidden. Bij het gebed hoort dan ook het geloof, de overgave aan de Heere en het vertrouwen dat Hij zal doen wat Hij beloofd heeft. Als wij wer-

kelijk bidden om de vergeving der zonden en de vernieuwing door de Heilige Geest, dan zal de Heere ons horen, dat heeft Hij beloofd in Zijn Woord, en als we daarom bidden dan wordt de Naam van de Heere groot gemaakt.

Bij alle ware bidden wordt de Naam van de Heere groot gemaakt, omdat wij ons dan vernederen en onze schuld belijden, ook onze onmacht en onze zonden belijden en ons wenden tot de Heere in het vertrouwen dat Hij het doen kan en doen wil. Dan is het gebed niet alleen een spreken tot God, maar ook een zich openstellen voor God.

Nu zijn we niet altijd in staat om zo vanuit het geloof te bidden, niet als we in nood zitten en niet als we te maken hebben met ziekte of met de dood.

Maar Jacobus schrijft dan dat we de ouderlingen moeten roepen opdat die met en voor ons zullen bidden. Let wel: er staat dat we de ouderlingen moeten roepen en niet dat de ouderlingen het maar moeten weten wanneer wij er behoefte aan hebben of wanneer wij in nood zitten. Wij moeten de ouderlingen roepen bij ernstige ziekte of als we in moeilijkheden zitten, opdat die samen met ons bidden en samen met ons onze nood voor de Heere zullen brengen. En als er dan zo gebeden wordt vanuit het geloof, dan zal de Heilige Geest worden geschonken aan ons en zal er een nieuwe beleving van het geloof komen. Dan zullen er wonderen gebeuren zodat zondaren zich tot God wenden en zieken worden genezen op het gebed. Niet alle zieken, want de Heere kan ook een andere bedoeling met ons hebben. Maar in het vertrouwen op de Heere zullen op het gebed grote dingen gebeuren, zodat we ons verwonderen en de Heere groot maken.

*Dirksland
ds. J. Willemsen*

Draagt elkanders lasten

Beste lezer,

In de Bijbel wordt veel muziek gemaakt. We lezen er onder andere van in de boeken van Mozes, in de Psalmen en ook in het laatste Bijbelboek. Regelmatig worden we in Gods woord opgeroepen om te zingen: 'Zingt den HEERE een nieuw lied' (Psalmen, Jesaja 42). Zingen is een goede manier om ons op God te richten. Psalm 150 is één grote oproep om God te loven: 'Alles wat adem heeft, love den HEERE!' Doet u mee?

Verjaardagskalender

- 3 nov. Marjolijn Petersen-Boekholt,
Kamperweg 1, 3774 LG
Kootwijkerbroek
- 6 nov. Mevr. A. Hofland,
Westduinweg 1385,
2483 AZ Scheveningen

Brievenbus

Mevr. F. de Visser-Wijkhuijs,
Lepelstraat 16, 4354 KK
Vrouwenpolder

Mevr. Veldman, De Klenckestraat 10,
9402 JK Assen

De heer C.Kwaak, Rondsel 36, 4661
TS Halsteren

Bericht van de penningmeester

Beste lezer,

In onze najaarsvergadering van 17 oktober is de begroting voor het jaar 2019 goedgekeurd door het bestuur. Hoewel de begroting ook voor volgend jaar een klein tekort laat zien, zijn we allereerst dankbaar voor de vele giften die we ontvangen hebben en mogen blijven ontvangen. Bovenal dank aan God die de blijmoedige gevers liefheeft. Het stelt ons in staat om door te gaan met het opstellen en verspreiden van Gods woord voor een ieder die ervaart dat we zonder niet kunnen leven.

Uit de administratie blijkt dat het aandeel van giften vanuit de diaconieën redelijk stabiel blijft. Het aandeel giften vanuit lezers wordt echter steeds minder. Daarom, met primair de dankbaarheid in ons hart, willen we u vragen om als lezer een bijdrage van EUR 10,- per jaar over te maken op rekening nummer NL40 INGB 0 000 938 939. Dit bedrag is gebaseerd op de kostprijs van 10 nummers Kracht naar Kruis. Als alle lezers een bijdrage leveren, dan kunnen we het gat in de begroting voor een deel dichten. De begroting en ook de cijfers van afgelopen jaren, kunt u vinden op de site. www.krachtnaarkruis.net.

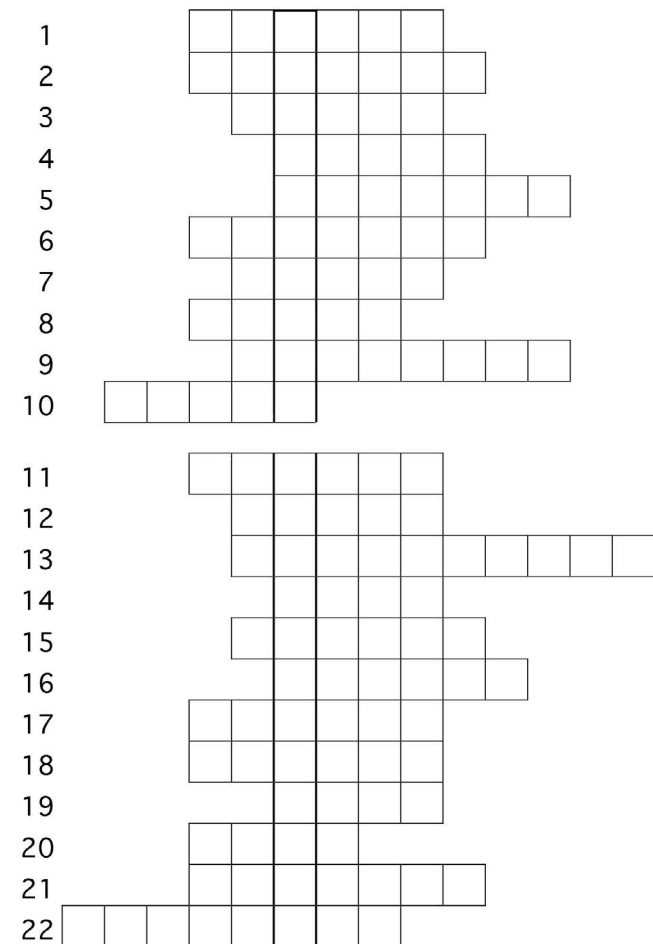
De penningmeester

Puzzelhoek

Voor u ligt een muzikale puzzel. U vindt de antwoorden door heel de Bijbel heen, dus het wordt flink zoeken! In het dik omliggende gedeelte leest u van boven naar beneden de oplossing. Die kunt u naar mij opsturen. U kunt de oplossing insturen voor 1 december.

1. Waarop staat geschreven: 'de HEILIGHEID DES HEEREN' (Zacharia 14)
2. Op welk instrument moest in Rama worden geblazen? (Hosea 5)
3. Wie zong dit: 'De HEERE is mijn Kracht en Lied'? (Exodus 15)
4. Op welk instrument spelen de kinderen op de markt? (Lukas 7)
5. Welk instrument nam Mirjam in de hand om God te loven? (Exodus 15)
6. In welk blaasinstrument handelde Jubal? (Genesis 4)
7. Van welk materiaal werden cimbalen gemaakt? (1 Kronieken 15)
8. Dit instrument wordt alleen in Daniël 3 genoemd.
9. Op welk instrument spelen de Levieten, Asafs zonen? (Ezra 3)
10. Wie zullen de handen samenkappen? (Jesaja 55)
11. Welk instrument hoor je op de verzoendag? (Leviticus 25)
12. Op welk instrument speelde het volk zo hard dat de aarde spleet? (1 Koningen 1)
13. Dit instrument werd van dennenhout gemaakt (2 Samuel 6)
14. Op welk instrument moest David voor Saul spelen? (1 Samuel 16)
15. Met wie zong Barak een lied? (Richteren 5)
16. Wie zong dit lied: 'Spring op, gij put...?' (Numeri 21)
17. Van welk edelmetaal moesten twee trompetten worden gemaakt? (Numeri 10)
18. Op welk muziekinstrument wordt er 'gekwinkeld'? (Amos 6)
19. Van welk materiaal waren de schelletjes aan de zoom van het priesterkleed gemaakt? (Exodus 28)
20. In welk land wordt dit lied gezongen: 'Wij hebben een sterke stad'? (Jesaja 26)
21. Wie gingen koning Saul met gezang en reien tegemoet? (1 Samuel 18)
22. Wie moest voor Elisa op snaren spelen? (2 Koningen 3)

De oplossing van de oktober-puzzel is:
Verhardt uw harten niet.
Hartelijk dank weer voor alle goede inzendingen!

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Willem de Jagerstraat 40
3251 BG STELLENDAM
email: wbreederveld@solcon.nl

Een levenstestament

Deze en de komende maanden wil ik een aantal tere onderwerpen met u bespreken. We zullen allen weleens nadenken over ons leven. Op dit moment regelen we alles zelf, we zijn redelijk gezond. We maken onze eigen keuzes. Maar het zou kunnen gebeuren dat we op een gegeven moment ernstig ziek worden.... Ik hoop het niet voor u, maar om ons heen gebeurt dit wel. Vermoedelijk kennen we allemaal wel iemand die een CVA, een beroerte, gehad heeft. Sommigen knappen er weer van op, mag de revalidatie gezegend worden. Maar bij anderen verloopt het anders. Ook kan het zijn dat we gezegend worden met een hoge leeftijd. Maar hoe gaat het als we wat dingen gaan vergeten of moeite krijgen om keuzes te maken. Daarom wil ik samen met u hierover nadenken. Hoe kunnen we ons hierop in praktische zin voorbereiden? Vanwege mijn werk bezoek ik dagelijks ouderen. Velen hebben een goed contact met hun kinderen, maar soms hoor ik ook andere verhalen. En natuurlijk zijn er ook mensen die geen kinderen hebben. Wie vertegenwoordigt hen dan als men ziek wordt of het allemaal niet meer zo goed weet? Dit kan écht problemen geven! Daarom wil ik deze maand schrijven over het levenstestament. Misschien heeft u hierover weleens gehoord. Voor alle duidelijkheid: het levenstestament geldt tijdens uw leven. En gaat dus niet over wat er met uw bezittingen moet gebeuren na uw overlijden. Dat regelt u in een testament. In het levenstestament staan uw financiële, medische en persoonlijke wensen. Wat u belangrijk vindt in het leven en hoe u het wilt hebben. Dus allerlei praktische zaken. Ik kom hier volgende maand op terug en zal dan

een aantal voorbeelden noemen. Maar ik vind het nu heel belangrijk om stil te staan bij welke persoon uw vertrouwen heeft. Zeker als u geen kinderen heeft of de relatie met hen wat problematisch is.... Als u een levenstestament wilt opstellen, wat ik iedereen zou willen aanraden, is het van groot belang om na te denken wie u als vertrouwenspersoon zou willen aanwijzen die namens u mag handelen indien dit nodig is. Zo iemand noemen we een gevolmachtigde. Dat kan één persoon zijn die alles regelt, maar u kunt de taken ook splitsen. Dat komt vaker voor. U vraagt iemand voor uw financiële gedeelte en een ander voor de medische en persoonlijke zaken. Houd er wel rekening mee dat zowel banken als artsen maar één contactpersoon willen. Mensen die getrouwd zijn wijzen vaak elkaar aan en/of één van de kinderen. Maar dat hoeft niet. U kunt in principe iedereen vragen. Het is vooral heel belangrijk dat uw belangen worden behartigd door iemand in wie u het volste vertrouwen heeft en die uw levenswijze begrijpt. Vandaar mijn opmerking om hierover goed na te denken. En natuurlijk moet u dan met diegene het doorpraten. U moet dus ook de instemming van die persoon, dat hij/zij het voor u wilt regelen mocht dit nodig zijn. Ik realiseer me dat ik deze zinnen nuchter formuleer, maar gevoelsmatig kan het moeilijk zijn om hierover na te denken en te praten. Toch wil ik u adviseren om het te doen. Misschien is het voor u fijn om met een oudere vriend of vriendin hierover te praten. Hoe heeft diegene het geregeld, hoe kijkt hij/zij er tegen aan? Ook kunt u natuurlijk altijd vrijblijvend een gesprek aanvragen bij de notaris. In het levenstestament geeft

u instructies voor de vertrouwenspersoon met betrekking uw leven. Dat kan variëren van globale kaders tot gedetailleerde aanwijzingen. De notaris heeft verschillende voorbeelden en zal dit ook met u bespreken. Het is ook goed om over een opvolger van uw vertrouwenspersoon na te denken als deze niet meer in staat is om zijn taken te vervullen. Vandaar dat, in het geval van een echtpaar, het belangrijk is dat ook een kind of een andere persoon genoemd wordt.

U kunt ook aangeven dat de vertrouwenspersoon in bepaalde situaties met anderen overlegt. Denk bijvoorbeeld aan grote uitgaven of ingrijpende medische

beslissingen. Maar ook hier zal ik volgende maand verder op doorgaan. Dan zal ik u een lijstje geven wat er in zo'n levenstestament opgenomen kan worden, met enkele tips erbij. Misschien wilt u de komende maand over alles eens nadenken?

*Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis*

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris,
PKN (hervormd) Brandwijk
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512
Tevens adres voor kopij.
e-mail: j.p.boiten@filtnet.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld,
PKN (hervormd) Stellendam
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church,
Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);
Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnee@krachtnaarkruis.net of Ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net.